

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD
REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 76 0 Rs 020880 18 Rev
Banjaluka: 7.11.2018. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Rose Obradović, kao predsjednika vijeća, Senada Tice i Gorjane Popadić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Lj.N., K., zastupanog po punomoćniku advokatu M.S., P., protiv tužene Opština K., zastupane po punomoćniku advokatu S.M.K., N.G., radi zaštite prava iz radnog odnosa, vrijednost predmeta spora 10.581,62 KM, odlučujući o reviziji tužene izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Prijedoru broj: 76 0 Rs 020880 17 Rsž 2 od 19.6.2018. godine, na sjednici održanoj 7.11.2018. godine, donio je

RJEŠENJE

Revizija se usvaja, obe nižestepene presude ukidaju i tužba odbacuje.

Obavezuje se tužitelj da tuženoj na ime naknade troškova postupka isplati iznos od 600,00 KM.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom zbog propuštanja Osnovnog suda u Novom Gradu broj: 76 0 Rs 020880 15 Rs od 31.12.2015. godine, obavezana je tužena da tužitelju na ime izgubljene zarade za period od 14.5.2014. godine do 31.5.2014. godine isplati iznos od 496,22 KM, a za period od 1.6.2014. godine do 31.5.2015. godine mjesečne iznose od po 840,45 KM, sa zakonskom zateznom kamatom na svaki dospelji neisplaćeni obrok počev od 10-og u mjesecu za prethodni mjesec do konačne isplate, da za tužioca uplati zakonske doprinose počev od 14.5.2014. godine do 31.5.2015. godine, te da mu na ime naknade troškova postupka isplati iznos od 250,00 KM, sve u roku od 15 dana.

Drugostepenom presudom Okružnog suda u Prijedoru broj: 76 0 Rs 020880 17 Rsž 2 od 19.6.2018. godine, žalba tužene je odbijena i prvostepena presuda potvrđena.

Tužena revizijom pobija drugostepenu odluku u odbijajućem dijelu zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se revizija usvoji, pobijana odluka u tom dijelu preinači i tužbeni zahtjev odbije ili da se ukine i predmet vrati istom sudu na ponovno suđenje.

Odgovor na reviziju nije podnesen.

Revizija je osnovana.

Predmet spora je zahtjev tužitelja da se tužena obaveže da mu na ime izgubljene zarade za period od 14.5.2014. godine do 31.5.2014. godine isplati iznos od 496,22 KM, a za period od 1.6.2014. godine do 31.5.2015. godine mjesečne iznose od po 840,45 KM, sa zakonskom zateznom kamatom na svaki dospelji neisplaćeni obrok počev od 10-og u mjesecu za prethodni mjesec do konačne isplate, te uplati zakonske doprinose počev od 14.5.2014. godine do 31.5.2015. godine.

Odredbom člana 237. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“, broj: 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13 – u daljem tekstu: ZPP), propisano je da stranke mogu izjaviti reviziju protiv pravosnažne presude donesene u drugom stepenu u roku od 30 dana od dana dostavljanja prepisa presude (stav 1.); da revizija nije dozvoljena ako vrijednost pobijanog dijela pravosnažne presude ne prelazi 30.000,00 KM, a u privrednim sporovima 50.000,00 KM (stav 2.); da u slučajevima u kojima revizija nije dozvoljena prema novčanom cenzusu, stranke mogu podnijeti reviziju ako odluka o sporu zavisi od rješenja nekog materijalnopravnog ili procesnopravnog pitanja važnog za obezbjeđenje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, s tim da su pod tačkama 1, 2. i 3. taksativno nabrojani zakonski razlozi koji su od naročitog značaja za izjavljivanje revizije; u slučaju kada se revizija poziva na razloge iz stava 3. ovog člana stranka treba jasno naznačiti pravno pitanje zbog kojeg je podnijela reviziju, uz navođenje propisa i drugih važećih izvora prava koji se na njega odnose, te izložiti razloge zbog kojih smatra da je ono važno za obezbjeđenje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni (stav 4.).

Kao vrijednost predmeta spora uzima se u obzir samo vrijednost glavnog zahtjeva (član 316. stav 2. ZPP), dok se kamata, ugovorna kazna i ostala sporedna traženja ne uzimaju u obzir pri određivanju vrijednosti spora ako ne čine glavni zahtjev (stav 3.).

U ovoj parnici vrijednost pobijanog dijela pravosnažne presude iznosi 10.581, 62 KM (kako je označen u tužbi), što je manje od zakonom propisanog iznosa od 30.000,00 KM kao uslova za ostvarivanje prava na izjavljivanje revizije, čime se izjavljena revizija, po tom osnovu, ukazuje nedozvoljenom.

Izjavljujući reviziju tužena se pozvala na odredbu člana 237. stav 3. ZPP ukazujući na pogrešnu primjenu materijalnog prava, na čiju pravilnu primjenu ovaj sud vodi računa po službenoj dužnosti (član 241. ZPP). Ovaj sud cijeni da su, u konkretnom, ispunjeni uslovi u smislu odredbe člana 237. stav 3. i 4. ZPP da se dozvoli revizija jer je revident označio sporno pitanje zbog koga je podnio reviziju, naveo propise koji se na njega odnose, te izložio razloge zbog kojih smatra da je ono važno za obezbjeđenje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

Presudom Osnovnog suda u Novom Gradu broj: 76 0 Rs 016411 14 Rs od 16.6.2014. godine, između ostalog, obavezana je tužena da tužitelju na ime izgubljene zarade za period od 24.9.2013. godine do 30.9.2013. godine isplati iznos od 198,92 KM, a za period od 1.10.2013. godine do vraćanja tužitelja na rad mjesečne iznose od po 840,45 KM sa zakonskom zateznom kamatom na svaki dospelji iznos koji nije isplaćen, počev od 10 –og u mjesecu za prethodni mjesec.

Presudom Okružnog suda u Banjaluci broj: 76 0 Rs 01641 14 Rsž od 29.5.2015. godine, djelimično je usvojena žalba tužene i preinačena prvostepena presuda tako što je odbijen zahtjev tužitelja za isplatu mjesečnih iznosa od po 840,45 KM počev od 14.5.2014. godine do vraćanja na rad.

Tužitelj nije izjavljivao reviziju protiv ove drugostepene odluke.

Odredbom člana 196. stav 1. ZPP propisano je da presuda koja se više ne može pobijati žalbom postaje pravosnažna, na što sud po službenoj dužnosti pazi u toku cijelog postupka i ako utvrdi da je parnica pokrenuta o zahtjevu o kome je već pravosnažno odlučeno, odbaciće tužbu (stav 2.).

U ovoj parnici tužitelj postavlja zahtjev za isplatu izgubljene zarade za period od 14.5.2014. godine do 31.5.2014. godine u iznosu od 496,22 KM, a za period od 1.6.2014. godine do 31.5.2015. godine isplatu mjesečnih iznosa od po 840,45 KM.

Slijedi da tužitelj u konkretnoj parnici ističe novčano potraživanje iz istog osnova, u istom iznosu i za period o kome je već odlučeno presudom Osnovnog suda u Novom Gradu broj: 76 0 Rs 016411 14 Rs od 16.6.2014. godine, odnosno presudom Okružnog suda u Banjaluci broj: 76 0 Rs 01641 14 Rsž od 29.5.2015. godine.

Dakle, obzirom da postoji identitet stranaka, identitet zahtjeva i identitet činjeničnog osnova, radi se o presuđenoj stvari pa pravilna primjena prava nalaže da se tužba odbaci.

Kako je došlo do ukidanja pobijane odluke, saglasno odredbi člana 397. stav 2. ZPP, ovaj sud ima obavezu da odluči od troškovima cijelog postupka. Tužena je istakla zahtjev za naknadu troškova na ime sastava žalbe i revizije u iznosima od po 300,00 KM ili ukupno u iznosu od 600,00 KM, što je saglasno odredbi člana 2. tarifni broj 3. alineja 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službeni glasnik RS“, broj: 68/05).

Primjenom odredbe člana 249. stav 2. ZPP, odlučeno kao u izreci.

Predsjednik vijeća:
Rosa Obradović

Za tačnost otppravka ovjerava
rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić